

רוט הוא עורך־דין צעיר אשר נולד בצרפת ולמד שם מישפטים. הוא השלים את לימודיו בישראל ומתגורר בירושלים. אחת הראגות הרודפות אותו במישפט זה, היא החשש פן יהיה גם אותו עם אירגוני הטרור או עם גופים אנטי־ציוניים אחרים. בכלל זה הודמנות הוא מרגיש את ציוניותו ואהבתו למדינה.

עיתונים במרתף

לם למישפטים ותיקים קשה להבין את התאוריה הסנוכה שהרכיב הסניגור להגנת הנאשם. הוא טוען כי בגלל כתבות השיטת וההשמצה בעיתונות הצרפתית, התפתח הנרי להאמין מנעוריו כי מדינת־ישראל והציונות הם התגלמותו המודרנית של הנאציזם. בגלל טעות זו ראה הצדקה ללחום בישראל ולהכות בה בכל דרך.

כדי לבסס תאוריה זו, הביא הסניגור עדים רבים. חלק מהם העידו על ילדותו ונעוריו של הנרי ועל אישיותו המיוחדת. הוריו, רמי ואליס אייכנהולצר, באו כמיוחד לישראל והעידו במישפט. ההורים סיפרו על האווירה הנוצרית־קאתולית שבה גדל הנרי. הוריו קאתולים ארוקים ודודו הוא כומר.

הנרי ידע מילדותו על הסבל שעברה מישפחתו בתקופת הנאצים. הוא שמע כי אביו גוייס בכפיה לצבא הגרמני וכי היה צפוי למישפט ולעונש־מוות בגלל עוינותו לנאציזם. הוא שמע מאמו כי היא ושאר בני־המשפחה חיו בחדר מתמיד מפני הגרמנים, מחשש כי ייתפסו ויישלחו למחנות־ריכוז. האם תפרה תיק גדול משקי־סוכר, ובתוכו החזיקה המישפחה את כל החפצים החיוניים, כדי שאם ייעצרו בלילה ויישלחו למחנה־ריכוז, יוכלו לקחת במהירות את כל הנחוץ להם.

מילדותו התעניין הנרי מאוד בעיתונות ובצילום. עוד בהיותו ילד קטן הוציא עיתון מישפחתי. כשגדל,

„בראנסואה ראש־גזר“ בא לצלם את מיגדל־שלום ושוק־הכרמל, סניגורו הישראלי ניהל מישפט נגד העיתונות הצרפתית ואיש לא הבין את קו ההגנה

קיומו של מישפט ריגול כרל־תיים פתוחות, בפני בית־המישפט המחוזי בתל־אביב, מוכיח כמה עדים על כך שהפרקליטות אינם מייחסים חשיבות גדולה או סכנה ציבורית לנאשם. ואכן, משרי מותיו של הנרי אייכנהולצר (27), שלמענו נשלח לישראל על־ידי אירגון אש״ף, מעוררות גיחוך. הוא נשלח לישראל ב־1978, כדי לצלם את שוק־הכרמל ואת בניין־שלום בתל־אביב. תמונות של מקומות אלה יכול כל אדם לרכוש בפרוטות, ככל דוכן לגלויות־נוף של תל־אביב.

התובעת, עדנה ארבל, מייחסת לנאשם את הכוונה להקל את ביצועם של פיגועים חבלניים בצילומיו אלה. עוד היא מאשימה את הצעיר הגינג'ו, בכך שמסר שני רכובים צרפתיים, אחר מהם שלו, לאנשי אש״ף. הוא נאשם גם בכך שעבר אימונים במיתקן מיוחד של אש״ף בלכנון.

העונש המירבי, שלו צפוי הצעיר הצרפתי, אם יורשע, הוא מאסר־עולם. ביולי 1983, חזר הנרי לישראל כתייר. הוא נעצר מיד כנמל־התעופה, נחקר והודה בכל האשמות שיוחסו לו.

היה ברור, כי המרגל חזר לישראל, כדי להמשיך בשירותיו לאש״ף. הוא נעצר, הוגש נגדו כתב־אישום והוא הועמד לדין. הנרי אינו מכחיש את אהדתו לאש״ף, את צילום האתרים בתל־אביב ואת האימונים שעבר בלכנון. אולם הוא טוען כי בשלב מסוים אחרי מסירת הרכובים, החליט לנתק את קשריו עם האירגון ואף הודיע על כך למפעילו באלג'יריה. לדבריו, חזר לישראל בשנה שעברה, כתייר, ללא כל כוונת ריגול או חבלה. הצעיר היושב על ספסל־הנאשמים

מרגל חסר־מידע

צלב על החזה ארוסתו של הנרי אייכנהולצר הנועה יחד עם אמו ואביו, כדי להעיד. הם סיפרו על סיבלה של המישפחה מידי הנאצים, ועל ההשפעה הקתולית על אישיותו.

מעורר חמלה. בעת ששהה בתא־מעצר בפתח־תיקווה, הצית חברו לתא את המיזוניה, והצרפתי נכווה כשתי רגליו. פצעיו היו קשים מאוד, ובפעמים הראשונות הובא לבית־המישפט חבוש בשתי רגליו, כאשר הוא מתקשה לצעוד.

פניו ילדותיים ומנומשים, הוא צנום וארום־שיער ומזכיר את פרנסואה ראש־גזר. אפשר להאמין כי כנער הלך שבי אחרי הילת הזוהר של אירגון לשחרור לאומי, ואהר את האיראליים שהוצגו בפניו על־ידי האירגון, כאשר היה סטודנט באוניברסיטת־שטרס־בורג.

מישפטו של הנאשם היה יכול להיות קצר ופשוט מאוד. הוא הודה, בעצם, בכל האשמות, וכידי התובעת המנוסה, עורכת־הדין ארבל, יש ראיות חותכות לאשמתו. אולם סניגורו, עורך־הדין רולנד רוט, הפך את המישפט לכתב־אישום נגד העיתונות הצרפתית השמאלנית.

לדבריו, עיתונות זו וכתביה הם העושים שטיפת־מוח לצעירים צרפתיים, וגורמים להם להאמין כי מדינת־ישראל והציונות הם הנאציזם החדש, וכי אירגוני הטרור הפלסטינים הם כמו המחחרת הצרפתית כמיל־חמתי־העולם. כך מריחה העיתונות, לדברי הסניגור, את הנוער הצרפתי אל חיק אירגוני הטרור.

סניגור ציוני מאוד רונלד רוט, יליד צרפת, מגן על הצעיר הצרפתי דרך האשמת ה־עיתונות בצרפת כמערעלת נפשות הנוער. מבחינה מישפטית אין הגנה.